Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice Queen's Bench Division (Administrative Court) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 22 lipca 2010 r. — The Air Transport Association of America, American Airlines, Inc., Continental Airlines, Inc., United Airlines, Inc. przeciwko The Secretary of State for Energy and Climate Change

(Sprawa C-366/10)

(2010/C 260/12)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

High Court of Justice Queen's Bench Division (Administrative Court)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: The Air Transport Association of America, American Airlines, Inc., Continental Airlines, Inc., United Airlines, Inc.

Strona pozwana: The Secretary of State for Energy and Climate Change

Pytania prejudycjalne

1) Czy jedna lub więcej z wymienionych poniżej norm prawa międzynarodowego może służyć jako podstawa dla zakwestionowania ważności dyrektywy 2003/87/WE ([1]) zmienionej dyrektywą 2008/101/WE ([2]), w celu uwzględnienia działalności lotniczej w ramach unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji (łącznie: „zmienionej dyrektywy"):

a) zasada międzynarodowego prawa zwyczajowego, zgodnie z którą każde państwo posiada całkowitą i wyłączną suwerenność w przestrzeni powietrznej nad swoim terytorium;

b) zasada międzynarodowego prawa zwyczajowego, zgodnie z którą żadne państwo nie może prawnie próbować poddania żadnej części morza pełnego swej suwerenności;

c) zasada międzynarodowego prawa zwyczajowego polegająca na wolności przelotu nad morzem pełnym;

d) zasada międzynarodowego prawa zwyczajowego (której istnienie kwestionuje strona pozwana), zgodnie z którą statki powietrzne nad morzem pełnym podlegają wyłącznej suwerenności kraju, w którym są zarejestrowane, o ile umowa międzynarodowa nie stanowi wyraźnie inaczej;

e) Konwencja o międzynarodowym lotnictwie cywilnym z 1944 r. (konwencja chicagowska) (w szczególności art. 1, 11, 12, 15 i 24);

f) umowa „otwartego nieba" (w szczególności art. 7, art.11 ust. 2 i art. 15 ust. 3);

g) protokół z Kioto (w szczególności art. 2 ust. 2)?

W zakresie, w jakim odpowiedź na pytanie pierwsze może być twierdząca:

2) Czy zmieniona dyrektywa jest nieważna, jeśli stosuje system handlu uprawnieniami do emisji i w takim zakresie, w jakim go stosuje, do tych części lotów (wszystkich statków powietrznych bądź zarejestrowanych w państwach trzecich), które odbywają się poza przestrzenią powietrzną państw członkowskich UE, ponieważ narusza ona jedną lub więcej podanych powyżej zasad prawa międzynarodowego?

3) Czy zmieniona dyrektywa jest nieważna, jeśli stosuje system handlu uprawnieniami do emisji i w takim zakresie, w jakim go stosuje, do tych części lotów (wszystkich statków powietrznych bądź zarejestrowanych w państwach trzecich), które odbywają się poza przestrzenią powietrzną państw członkowskich UE, ponieważ narusza ona:

a) artykuły 1, 11 lub 12 konwencji chicagowskiej;

b) artykuł 7 umowy „otwartego nieba" ?

4) Czy zmieniona dyrektywa jest nieważna w zakresie, w jakim stosuje system handlu uprawnieniami do emisji do działalności lotniczej jako naruszająca:

a) artykuł 2 ust. 2 protokołu z Kioto oraz art. 15 ust. 3 umowy „otwartego nieba";

b) artykuł 15 konwencji chicagowskiej, samodzielnie albo w związku z art. 3 ust. 4 oraz art. 15 ust. 3 umowy „otwartego nieba";

c) artykuł 24 konwencji chicagowskiej, samodzielnie albo w związku z art. 11 ust. 2 lit. c) umowy „otwartego nieba"?

(1) Dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami [uprawnieniami do] emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE (Tekst mający znaczenie dla EOG) Dz.U. L 275, s. 32

(2) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/101/WE z dnia 19 listopada 2008 r. zmieniająca dyrektywę 2003/87/WE w celu uwzględnienia działalności lotniczej w systemie handlu przydziałami [uprawnieniami do] emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie (Tekst mający znaczenie dla EOG) Dz.U L 8, s. 3

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 19 maja 2010 r. w sprawie T-108/09 Ravensburger AG przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM), Educa Borras, S.A.,wniesione w dniu 22 lipca 2010 r. przez Ravensburger AG

(Sprawa C-369/10 P)

(2010/C 260/13)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Ravensburger AG (przedstawiciele: H. Harte-Bavendamm i M. Goldmann, Rechtsanwälte)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Educa Borras, S.A.

Żądania wnoszącego odwołanie

— dopuszczenie odwołania od wyrok Sądu z dnia 19 maja 2010 r. (sprawa T-108/09);

— uchylenie wyroku Sądu;

— stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej z dnia 8 stycznia 2009 r. (sprawa R 305/2008-2) i w razie potrzeby decyzji Wydziału Unieważnień z dnia 3 września 2006 r. (sprawa 1107C);

— jeśli właściwe, przekazanie sprawy OHIM celem ponownego rozpoznania;

— obciążenie interwenienta i OHIM kosztami poniesionymi przez wnoszącą odwołanie w niniejszym postępowaniu odwoławczym.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie podnosi, że zaskarżony wyrok winien zostać uchylony z następujących względów:

1) Wypaczenie dowodów z uwagi na to, że Sąd przeinaczył wywody wnoszącej odwołanie w zakresie faktycznych okoliczności dotyczących wykazu towarów oznaczonych rozpatrywanym wspólnotowym znakiem towarowym, uznając, że „w niniejszej sprawie nie było kwestią sporną to, że towary, dla których rozpatrywany znak został zarejestrowany, obejmowały w szczególności gry pamięciowe".

2) Wypaczenie dowodów z uwagi na to, że Sąd zastosował art. 52 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 (1) w związku z art. 7 ust. 1 lit. c) tego rozporządzenia i posłużył się wadliwym i zbyt restrykcyjnym kryterium przy ocenie charakteru opisowego słownego znaku towarowego, a mianowicie wspólnotowego znaku towarowego nr 1 203 629 „MEMORY".

3) Wypaczenie dowodów z uwagi na to, że Sąd zastosował art. 52 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 207/2009 w związku z art. 7 ust. 1 lit. b) tego rozporządzenia i posłużył się wadliwym i zbyt restrykcyjnym kryterium przy ocenie charakteru odróżniającego słownego znaku towarowego, a mianowicie wspólnotowego znaku towarowego nr 1 203 629 „MEMORY".

4) Wypaczenie dowodów z uwagi na to, że Sąd prawie wyłącznie oparł się na domniemanych zwyczajach językowych w dalekich, pozaeuropejskich krajach.

(1) Rozporządzenie Rady z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1)